

Ordføreren (Bull): Fra Udvalgets Side foreslaas et Andragende henvist til Finansministerens Undersøgelse, nemlig det, der er indgivet af Husmand Niels Christian Christensen (Bobbjærg) om Invalideunderstøttelse. Det opgives i Andragendet, at Manden den 17de Marts 1864, da han stod ved 8de Bataillons 4de Kompagni, fik sit venstre Haandled kvæstet ved et Fald. Saa blev han taget til Fange og ført til en tuff Fæstning, hvor han kom under Lægebehandling, og han kom ikke ud af Sygehuset før i August 1864. Han var fritagen for Skamjærbejde, da Tyskerne erkendte, at han ikke kunde være med dertil. Efter Hjemkomsten var han Huslærer indtil 1865, da han blev indkaldt til Sejren ved Hald, hvor han efter at have været paa Basaret blev kasseret. Nu er det ganske klart, at hvis det forholder sig, som Manden fortæller, at han under en Kamp i 1864 har faaet den af ham angivne Skade, er han berettiget til Invalideunderstøttelse. Han har ogsaa flere Gange indgivet Andragende derom, men Administrationen paastår, at han har haft den paagældende Skade, i alt Fald tilbøls, før han blev Soldat. Det er altsaa derom, at Striden staar. Men jeg vil dog tillade mig at gøre opmærksom paa, hvad den ærede Minister ogsaa vil faa at se, naar han faar tilbagelagt til Andragendet, at baade Skolelæreren, Præsten og Sogneraadet paa det paagældende Sted har givet Manden den bedste anbefaling og udtalt, at de ere overbeviste om, at det er sandhedskærlig Mand, der ikke har sagt andet, end hvad han kan staa ved, og at de derfor gaa ud fra, at naar han andrager om Invalideforsørgelse, maa han være berettiget dertil. Efter de humane Bestemmelser, der ere komne frem i det sidst vedtagne Lovforslag, som er vedtaget baade af Landstinget og Folketinget — jeg ved ikke, om det er sanktioneret af Hs. Majestæt Kongen; men jeg maa jo forudsætte, at det bliver det — har Ministeren langt friere Hænder end hidtil, og vi haabe derfor i Udvalget, at naar Andragendet bliver henvist til Ministeren og bliver nærmere undersøgt af ham, vil deraf resultere, at han faar Invalideforsørgelse, hvad han vist haardt trænger til. Med disse Ord skal jeg anbefale Andragendet til den højtærede Minister. Der er dernæst, som omtalt af den højtærede Formand, stillet en Række Indstillinger, dels paa løse Blade af de ærede Medlemmer for Esbjerg (Bluhme), Middelfart (Bohmann) og Herning (K. Nielsen), dels i Betænkningen af et æret Medlem af Finansudvalget, om hvilke jeg naturligvis paa Sagens nuværende Stadium ikke skal

udtale mig nærmere. Jeg skal derfor indskrænke mig til at anbefale dette ene Andragende til den højtærede Ministers Velvilje.

Mr. Klausen: Det er Andragendet under Nr. 4 fra Arbejdere paa Kjøbenhavns Toldsted; jeg gerne vil omtale med nogle faa Ord. Ved dette Andragende staar jeg alene med min Indstilling, idet det øvrige Finansudvalg ikke har villet gaa med til at henvise det til Finansministeren. Andragendet er egentlig kendt fra i Fjor. Da indgave Toldarbejderne her i Kjøbenhavn et Andragende til Rigsdagen, hvori de bad om at faa en Forbedring af deres Lønningsvilkår. Forholdet er nu saaledes, at $\frac{2}{3}$ af disse Arbejdere lønnes med 3 Kr. om Dagen, medens den tredje Tredjedel kun har 2 Kr. 75 Ø. De søgte tillige om under Svintre at faa udbetalt deres fulde Dagløn. I Fjor tog Finansudvalget slet ikke Stilling til dette Andragende, idet Finansudvalget da kunde slyde sig ind under, at der ikke forelaa noget Svar fra Ministeren. I Aar kan Udvalget ikke tage denne Stilling. Der foreligger nemlig fra Ministeren et afflaaende Svar, han vil ikke gaa ind paa det, der er andraget om. Andragernes Stilling er den, at under Svintre have de i alt Fald ofte ikke mere end 1 Kr. om Dagen. Denne Krone, som de faa udbetalt pr. Dag, have de imidlertid ikke helt ud Staten at takke for, idet det i det allervæsentligste er Penge, som udbetales dem af deres Syge- og Hjælpekasje, og til denne maa Arbejderne svare et ugentligt Kontingent foruden et Indskud ved Indtrædelsen. De faa altsaa udbetalt denne Krone om Dagen, men de ere pligtige hver Morgen at møde paa Toldboden og høre, om der er Arbejde. Hvis det viser sig, at der intet Arbejde er, kunne de gaa hen og søge andet Arbejde, men det vil vistnok i de 9 af 10 Tilfælde være umuligt for disse Folk at faa Arbejde andet Steds. Vi maa nemlig huske, at naar Vinteren er saa streng, at Havnen er lukket, er overordentlig meget andet Arbejde standset her i Byen, og Arbejdsløsheden er da saa stor, at disse Folk ikke ville kunne faa Arbejde andetsteds. De ere altsaa henviste til at skulle leve af den Krone, som de faa udbetalt. Nu er der maaske dem, som mene, at Arbejdere, som have 3 Kr. om Dagen eller 2 Kr. 75 Ø., hvad der jo gælder $\frac{1}{3}$ af dem, ere vel stillede, og at der ingen Grund er til over for saadanne Arbejdere at gøre yderligere Anstrengelser. Jeg skal oplyse, hvorledes en Arbejderfamilie her i Kjøbenhavn kan komme ud af det med en